

Но като се научилъ за движението на Валленщайна къмъ Тиршенрейтъ, за да се срѣдне съ баварския курфюрстъ, като не успѣлъ да въспрѣпятствува на съединението имъ и като отгадалъ намѣрението на противниците си да застанатъ на съобщенията му и да го отрѣжатъ отъ Саксония, сѣверна Германия и Балтийското море, той тръгналъ веднага къмъ Нюрнбергъ, за да защитава този градъ и съ отбранителни дѣйствия при него да обезпечи съобщенията си, да отвлѣче Валленщайна отъ Саксония и, като го отслаби, да има време самъ да се усили. Нюрнбергъ билъ важенъ за него, както по съюза си съ шведитѣ, тъй и защото въ него имало значителни сръдства за издържане и усиление на войскитѣ, и тамъ се съсрѣдоточавали пжитицата отъ Турингия и Саксония, отъ Майнъ, Рейнъ и Дунава, съ което се обезпечавали съобщенията на шведската армия съ тѣзи части на Германия и съ шведскитѣ и протестантскитѣ войски, които се намирали въ тѣхъ.

Да отстъпи отъ южна Германия Густавъ-Адолфъ не искалъ, за да не

произведе съ това лошо нравствено впечатление на Германия, да не се лиши отъ плодотѣхъ на удържанитѣ отъ него успѣхи, да не испразва Бавария, Швабия, Франкония и цѣлата страна по Рейнъ и да не пожертвува тѣхнитѣ сръдства и съюзниците си въ тѣхъ. А да отиде срѣщу Валленщайна и да се срази съ него той не можалъ, защото въ туй време ималъ още почти тройно по слаби сили.

Като дошълъ при Нюрнбергъ, Густавъ-Адолфъ, съ помощта на гражданитѣ, веднага почналъ да издига около него, нѣколко рѣда отдѣлни редуты, вѣржжени съ значително число топове (до 300), да прѣкарва въ града отъ околноститѣ всѣкакъвъ родъ храни, а между това заповѣдалъ на войскитѣ си, които се намирали на Майнъ, Рейнъ и въ Елзасъ да се съсрѣдоточаватъ къмъ Нюрнбергъ, а частъ отъ конницата испратилъ къмъ Неймарктъ за разузнавание. Но тѣзи конница била разбита и Валленщайнъ съ 60.000 души императорско-баварски войски тръгналъ (на 30 юний) къмъ Нюрнбергъ.

§ 43.

Дѣйствията при Нюрнбергъ.

При всичко, че силитѣ му били три пжити по голѣми и че стоялъ вече на съобщенията на Густавъ-Адолфа, Валленщайнъ не искалъ обаче да дѣйствува противъ него рѣшително съ цѣль за бой, но избралъ друго сръдство, по малко дѣйствително и изисквающе много по вече време. Той рѣшилъ да блокира шведската армия при Нюрнбергъ и да я доведе отъ гладъ до такава крайностъ, която би принудила най послѣ Густавъ-Адолфа да склочи най згоденъ миръ за императора и за него, Валленщайна. Той билъ подбужданъ къмъ това, до колкото е извѣстно, отъ туй, че 1-о

— намиралъ шведския укрѣпенъ лагеръ за твърдѣ силенъ и, по прѣдразсждѣцитѣ въ него време, не се осмѣлявалъ, да го атакува съ открита сила, даже съ прѣвѣсходящи на брой войски; 2-о — прѣдполагалъ сръдствата за хранението на шведската армия и жителитѣ на Нюрнбергъ несравнено по малки, отколкото тѣ дѣйствително били; 3-о — Валленщайнъ, който по напрѣдъ прѣнебрѣгвалъ и Швеция, и Густавъ-Адолфъ, ималъ вече къмъ послѣдния голѣмо уважение, признавалъ го отъ рѣда на необикновеннитѣ хора и полководци и намѣрилъ за необхо-